

Secció III. Altres disposicions i actes administratius

CONSELL INSULAR DE MENORCA

21362***PLE. Aprovació definitiva del Catàleg de Patrimoni Històric del terme municipal de Sant Lluís (46PGM12801)***

Es fa públic que el Ple del Consell Insular de Menorca, en sessió ordinària de 15 d'octubre de 2012, adoptà, entre d'altres, l'acord següent:

Aprovar definitivament el "CATÀLEG DE PATRIMONI HISTÒRIC DEL TERME MUNICIPAL DE SANT LLUIS. (EXP 46 PGM12801)", amb les següents prescripcions:

1.- El Catàleg de Protecció arquitectònica i dels bens etnològics ha de tenir formalment l'índex següent:

MEMÒRIA DESCRIPTIVA I JUSTIFICATIVA

1. Contingut del Catàleg de protecció arquitectònica i dels bens etnològics de Sant Lluís
2. Definició del catàleg de protecció
3. La funció del catàleg municipal com a instrument de protecció
4. Informe històric cultural sobre el patrimoni arquitectònic en el món rural del terme municipal de Sant Lluís

NORMATIVA

- Normes del Catàleg de protecció dels bens arquitectònics i etnològics

Article 1. Normativa general d'aplicació

Article 2. Classificació dels elements catalogats

1. Elements arquitectònics
2. Elements etnològics
3. Elements defensius

Article 3. Delimitació dels àmbits protegits i normes d'aplicació

1. Plans especials
2. Àmbit de manteniment preceptius de les invariants tipològiques
3. Normativa de manteniment d'invariants tipològiques
4. Àmbit de restauració preferent
 - a) Identificació dels àmbits
 - b) Normativa d'aplicació

Article 4. Informació complementària dels elements catalogats

1. Estat de conservació
2. Grau d'atracció

Article 5. Normativa per nivells de protecció

1. Nivell A
2. Nivell B
3. Nivell C

- Fitxes del Catàleg de protecció arquitectònica i dels béns etnològics

PLANIMETRIA

2.- El Catàleg d'arqueologia i paleontologia ha de tenir formalment l'índex següent:

MEMÒRIA DESCRIPTIVA I JUSTIFICATIVA

1. Introducció
2. Antecedents
3. Metodologia i interpretació

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

1. Decret 2563/1966, de 10 de setembre. Declaració de monuments Històric –artístics. 1966
2. Ordre Ministerial sobre l'aprovació de l'inventari inicial i les primeres instruccions de protecció. 1967
3. Instruccions per a la defensa dels monuments prehistòrics i protohistòrics de l'Illa de Menorca. 1967
4. Llei 12/1988, del Patrimoni històric de les Illes Balears. 1988

NORMATIVA

- Normes de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic

Article 1

Article 2

Article 3

Article 4

Article 5

Article 6

- Fitxes del catàleg arqueològic

- Fitxes del catàleg paleontològic

3.- A l'article 1 "Normativa general d'aplicació", antic apartat 4.1, s'ha d'afegir a la relació la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes i el Real Decret 1471/1989, de 1 de desembre pel qual s'aprova el reglament general per el desenvolupament i execució de la Llei de Costes.

4.- A l'article 3.4 "Àmbit de restauració preferent", antic apartat 4.3.4, s'ha d'afegir un paràgraf que digui "Els usos admesos seran aquells que determini la legislació urbanística vigent.

5.- A l'article 3.4 b) Normativa d'aplicació, antic apartat 4.3.4.2, allà on diu "Les edificacions existents podran destinar-se a activitats col·lectives o habitatge, d'acord amb la normativa urbanística d'aplicació, sempre que es promogui un projecte global de rehabilitació i restauració dels espais existents i les instal·lacions vinculades." ha de dir "Les edificacions existents podran destinar-se a activitats col·lectives o a habitatge, sempre i quan aquests usos estiguin admesos per la legislació urbanística vigent i sempre que es promogui un projecte global de rehabilitació i restauració dels espais existents i les instal·lacions vinculades"

6.- Als articles 5.1. Nivell A, 5.2. Nivell B i 5.3. Nivell C, antics subapartats 4.5.1, 4.5.2 i 4.5.3, allà on diu "...les invariants tipològiques definides a l'article anterior." ha de dir "...les invariants tipològiques definides a l'article 3.3."

7.- En el Catàleg arqueològic i paleontològic s'ha d'eliminar de l'apartat "Normes de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic" el paràgraf explicatiu, deixant només el contingut normatiu (articulat).

8.- S'han de grafiar en el plànols incorporats al Catàleg de protecció arquitectònica i dels bens etnològics la línia de la partió del domini públic marítim-terrestre i la zona de servitud de protecció que figuren als expedients DL-102-PM aprovat per O.M. de data 20.01.2010 i DL-84-PM aprovat per O.M. de data 3.02.1998.

9.- A les fitxes dels bens afectats pel domini públic marítim –terrestre i la seva zona de protecció, s'ha d'incorporar el següent:

- La utilització del domini públic marítim terrestre es regularà segons l'establert el Títol III de la Llei de Costes.

- Els usos en la zona de servitud de protecció s'ajustaran al disposat en els articles 24 i 25 de la llei de Costes, havent de contar els usos permesos en la zona, amb l'autorització de l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma, de conformitat amb l'establert en els articles 48.1 i

49 del Real Decret 1112/92 pel que es modifica parcialment el Reglament de la Llei de Costes

- S'haurà de garantir el respecte de les servituds de trànsit i accés al mar establertes en els articles 27 i 28 de la Llei de Costes.

- En qualsevol cas, les obres e instal·lacions existents, situades en zona de domini públic o de servitud, estaran a l'especificat en la Disposició Transitòria Quarta de la Llei de Costes, sense perjudici del que disposa la Disposició transitòria novena del Reglament de Costes.

Contra l'acord precedent, que posa fi a la via administrativa, podeu interposar, en el termini de dos mesos a partir de l'endemà del dia que es publiqui aquest edicte al Butlletí Oficial de les Illes Balears, recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears.

Tot això sens perjudici que pugueu utilitzar qualsevol altre recurs que considereu procedent en dret.

Tot l'anterior s'ajusta a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, que regula de la jurisdicció contenciosa administrativa, i a la Llei 4/1999, de 13 de gener, de modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Finalment, escau d'indicar que la interposició dels recursos pertinents no suspèn l'eficàcia de la resolució impugnada ni interromp els terminis que se'n puguin derivar, excepte que l'autoritat competent ho acordi expressament.

Es publica a continuació la normativa relativa a l'esmentada modificació, d'acord amb el que estableix l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de las bases de règim local i resta de disposicions concordants.

Maó, 31 d'octubre de 2012

El cap de secció d'Urbanisme

Mateu Martínez Martínez

Normativa

NORMES DEL CATÀLEG DE PROTECCIÓ DELS BENS ARQUITECTÒNICS I ETNOLOGICS

Art 1.- Normativa general d'aplicació

Seràn aplicables les disposicions legals vigents en relació als Catàlegs de Protecció i, entre d'altres, les normes següents:

- El Reglament de Planejament de la Llei del Sòl RD 2.159/1.978 de 23 de juny.
- La Llei del Patrimoni Històric de les Illes Balears (12/1998 de 21 de desembre).
- La Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes i el Real Decret 1471/1989, de 1 de desembre pel qual s'aprova el reglament general per el desenvolupament i execució de la Llei de Costes.

Art 2.- Classificació dels elements catalogats

A efectes de classificació dels bens es distingeix entre bens de tipus arquitectònic i bens de tipus etnològic, identificats amb sigles diferents.

1. Elements arquitectònics

S'identifiquen amb la sigla A i comprenen:

- els edificis destinats a habitatge rural i urbana
- Els edificis públics habitables o destinats a equipaments o instal·lacions
- Les construccions urbanes no habitables i la formalització dels espais públics o elements escultòrics o monumentals
- Els paisatges singulars

2. Elements etnològics

S'identifiquen amb la sigla E i comprenen:

- els edificis destinats a activitat complementaria de l'habitatge rural
- els elements arquitectònics propis de l'activitat agrària no habitables o que no constitueixen un espai, així com les instal·lacions de captació i conducció d'aigües i altres intervencions humanes al paisatge.

3. Elements defensius

S'identifiquen amb la sigla T. S'inclouen a dins d'aquesta designació les talaies i torres de defensa.

Art 3.- Delimitació dels àmbits protegits i normes d'aplicació

Els cascs urbans mantenen un teixit històric identificable com a entorn específic amb una composició homogènia i amb elements d'interès espacial, històric o documental, a on s'ha incidir amb només específiques. La qualificació urbanística i les Normes Urbanístiques dels Plans Generals i Normes Subsidiàries ja plantegen un cos normatiu orientat cap a aquesta funció. El Catàleg defineix un entorn específic delimitat com a Conjunt Urbà Protegible, a on seran d'aplicació les següents normes:

1. Plans Especials

Es podrà redactar un Pla Especial de Protecció abastant la totalitat de l'àmbit del Conjunt Urbà Protegible o de parts específiques del conjunt o dels Àmbits de Manteniment Preceptiu de les Invariants Tipològiques.

2. Àmbit de manteniment preceptiu de les invariants tipològiques

El casc històric conforma un continuïtat de construccions de tipologia homogènia, definida pels elements constructius, procediments artístics o artesanals, i tipus d'espais, que es repeteixen amb regularitat, conformant la seva identitat, i que denominem Invariants Tipològiques.

Els edificis inclosos a dins de l'Àmbit de Manteniment Preceptiu de les Invariants Tipològiques definit al plànol del casc urbà, hauran de respectar la normativa de manteniment d'invariants tipològiques definides a la Normativa Específica del Sòl Urbà.

3. Normativa de manteniment d'invariants tipològiques

Serà d'obligat compliment la normativa relacionada a continuació, a dins de l'àmbit identificat al plànol del casc antic de Sant Lluís. Es consideraran invariants tipològiques a mantenir aquells materials, tècniques o elements arquitectònics que conformen l'edificació tradicional urbana. A continuació es relacionen les que tenen caràcter normatiu:

- a) La proporció vertical de les obertures a façana amb una relació no inferior a 4/3 (alçada > 4/3 de l'amplada). A cada finca s'admetrà una obertura major que el resultat d'aplicar la norma, a planta baixa, o més d'una segons la dimensió de façana, tantes com el resultat, per excés, de dividir el desenrotll de la façana per 7. La dimensió en amplada de l'obertura excepcional a planta baixa no excedirà del 50% de l'amplada del carrer a la perpendicular del punt mig de la situació prevista.
- b) Les cornises formades per motllurat, generalment compost, amb una alçada no inferior a 15 cm, situades a l'arrancada de la teulada de la façana principal.
- c) Les façanes amb morters decorats i esgrafiats.
- d) Les voltes i claraboies tradicionals de les cobertes i forjats.
- e) Els elements decoratius consistents en fornícules, gerros, rellotges de sol, ferros forjats, escultures populars, creus.
- f) Els ulls d'escala de les cases de doble trast o edificis amb usos públics, o aquells de l'habitatge tradicional, que no siguin purament una tramada enganxada a la mitgera si no que conformen un espai interior intercomunicat entre plantes. Només queden exemptes de la norma de conservació les tramades d'escala amb una superfície inferior als 12 m2. que no tinguin un valor artístic o arquitectònic apreciable.
- g) Les balconades de llenya amb estructura metàl·lica, les balconades de més de 50 anys d'antiguitat, els "boinder" o galeries tancades de llenya i aquells elements escultòrics que composin les façanes a carrer dels edificis tradicionals.
- h) Les façanes estucades, els folres d'esplandits i sòcols amb peces motllurades, rajoles de pastilla o elements de més de 50 anys d'antiguitat.
- i) Als edificis d'habitatge rural, són també invariants a mantenir el sistema de desguassos, els elements construïts definidors de la tipologia com el forn, la porxada donant al pati al sud i els empedrats d'aquest pati, les parets de tancament de la parcel·la i portells d'accés.

4. Àmbit de restauració preferent

El territori rústic està protegit per diferents normatives derivades de la LEN i normes particulars protegint arbrats, animals, infraestructures, etc. No existeix, no obstant, una norma positiva que promogui la restauració de determinats bens etnològics o arquitectònics amb procés de degradació per la manca o substitució de l'ús, que tenen capacitat d'admetre usos col·lectius alternatius al seu abandó. Amb aquesta voluntat es proposa la identificació dels espais construïts o antropitzats a dins d'un entorn rural, que poden acollir activitats col·lectives. Els usos admesos seran aquelles que determini la legislació urbanística vigent

a) Identificació dels àmbits

Els àmbits de restauració preferent seran els que es qualifiqui amb aquesta potencialitat per acord municipal per incorporar-los a la llista que inicialment és la següent:

- Les bateries de costa en desús
- Les canteres provenint d'explotació manual
- Els centres d'acollida de joves o turisme actiu ubicats a edificacions de tipologia tradicional

b) Normativa d'aplicació

Les edificacions existents podran destinar-se a activitats col·lectives o a habitatge, sempre i quan aquests usos estiguin admesos per la normativa urbanística vigent i sempre que es promogui un projecte global de rehabilitació i restauració dels espais existents i les instal·lacions vinculades.

No es podrà incrementar en cap punt l'edificació existent de manera que emmascari els edificis originals del bé a protegir. Qualsevol intervenció de renovació haurà de considerar el seu encaix amb la volumetria i tipologia històrica, essent clarament diferenciable la part nova de les construccions antigues.

Art. 4.- Informació complementària dels elements catalogats

1. Estat de conservació

Com a informació indicativa i complementària dels nivells de protecció designats per a cada element, es presenten dos paràmetres ja determinats a altres catàlegs municipals, que permeten una primera aproximació a l'element, per bé que un estudi més acurat de cara a possibles instruments d'ordenació requerirà l'aixecament de planimetria que permeti treballar individualitzadament a damunt de cada element.

Els nivells de l'estat de conservació es graduen de més ben conservat a degradat, segons la següent gradació:

1. Bon estat general de conservació, especialment en el seu volum exterior i elements de façana
2. Element sense perill imminent de degradació, però amb patologies concretes a algun element
3. Element amb un mal estat generalitzat o algun element puntual en avançat estat de degradació

2. Grau d'atracció

El grau d'interès es determina en el cas dels elements arquitectònics, mentre que no es defineix als etnològics, d'acord amb la següent classificació:

1. Elements singulars o de gran interès
2. Els que són importants a dins del seu context o que poden aportar un valor documental o com a exemple de la producció artística local
3. Els que tenen un relleu irregular, però amb algun element caracteritzat que convé considerar.

Art. 5.- Normativa per nivells de protecció

El catàleg no arriba a la definició precisa del tractament individualitzat del Patrimoni, però convé proposar unes mesures de conservació genèriques que permetin la gestió inicial, abans de la redacció de Plans Especials específics. D'acord amb aquesta voluntat, es defineixen nivells genèrics de conservació que s'apliquen a cada element en funció del seu valor patrimonial. Són els següents:

1. NIVELL A.

Normes de conservació del nivell A:

- Els elements catalogats a dins del nivell A hauran de mantenir les invariants tipològiques definides a l'article 3.3

- No s'admetran modificacions de volumetria ni d'interior que corresponguin als elements definidors de la tipologia pel seu valor artístic. Tampoc s'admeten modificacions de composició a la façana i cobertes. S'admetran modificacions d'usos, sempre que no alterin les invariants tipològiques ni els elements constructius, i siguin conformes a l'ordenació urbanística aplicable.

2. NIVELL B.

Normes de conservació del nivell B:

- Els elements catalogats a dins del nivell B hauran de mantenir les invariants tipològiques definides a l'article 3.3 i la composició de façana, a excepció dels elements disconformes o sense antiguitat.
- No s'admetran modificacions de volumetria. S'admetran modificacions d'interior i usos, sempre que no alterin les invariants tipològiques. En els edificis rurals, tipologia de casa aïllada, es podrà modificar la façana posterior orientada normalment al nord, així com també els elements disconformes o sense antiguitat.

3. NIVELL C.

Normes de conservació del nivell C:

- Els elements catalogats a dins del nivell C hauran de mantenir les invariants tipològiques definides a l'article 3.3.
- S'admetran modificacions de volumetria, interior i usos, sempre que es prenguin com a referència compositiva els elements invariants a les noves composicions de façanes, amb la regulació de proporcions determinada per a la seva conservació.

NORMES DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUEOLÒGIC I PALEONTOLÒGIC

Art 1.- Les zones i elements d'interès arqueològic i paleontològic estaran sotmeses a les determinacions de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears, i en especial a les del seu títol III.

Art 2.- Atès que al municipi de Sant Lluís es localitzen zones declarades Bé d'Interès Cultural i altres elements catalogats, l'entorn de protecció dels quals no està delimitat, l'Ajuntament promourà la redacció dels Plans Especials de Protecció o l'instrument urbanístic de protecció assenyalat a l'article 36 de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears.

Art 3.- Mentre no es redactin i s'aprovin aquests plans, els béns immobles del patrimoni arqueològic estaran sotmesos a les determinacions del document titulat: "Instrucciones para la defensa de los monumentos prehistóricos y protohistóricos de las islas de Mallorca y Menorca" que s'inclou com a informació complementària en aquest catàleg. També s'exigirà als promotors de qualsevol actuació que pugui afectar a un bé immoble del patrimoni arqueològic i paleontològic o al seu entorn immediat un informe raonat i explicatiu de l'aplicació de les esmentades "Instrucciones..." que s'inclourà a la documentació del projecte i que haurà de ser redactat per un arqueòleg professional. L'Ajuntament, abans de l'atorgament de la llicència, remetrà a la Comissió del Patrimoni Històric de Menorca el projecte d'actuació amb l'esmentat informe.

Art 4.- L'Ajuntament promourà individualment o amb la col·laboració d'altres organismes i/o entitats, el manteniment, la neteja, l'eliminació controlada de la vegetació, la consolidació i les actuacions dirigides a la protecció dels béns del patrimoni arqueològic i paleontològic de Sant Lluís.

Art 5.- L'Ajuntament promourà individualment o amb la col·laboració d'altres organismes i/o entitats la investigació i la difusió dels coneixements adquirits sobre els béns del patrimoni arqueològic i paleontològic de Sant Lluís.

Art 6.- Els béns immobles d'interès arqueològic que es puguin descobrir amb posterioritat a l'aprovació del catàleg de protecció seran objecte de l'informe pertinent i la seva inclusió en el catàleg. En qualsevol cas quedaran sotmesos a les mateixes normes de protecció.

